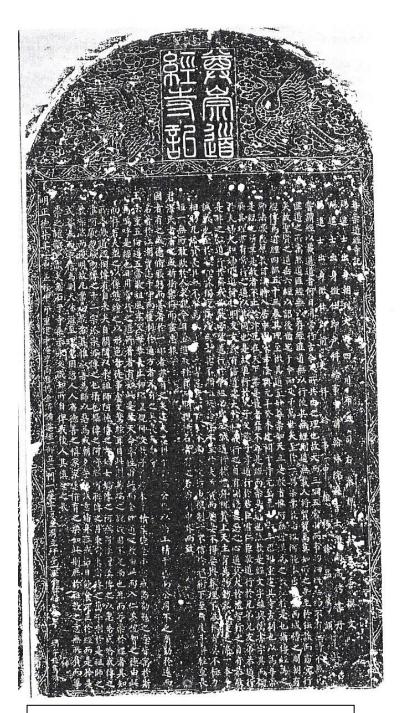
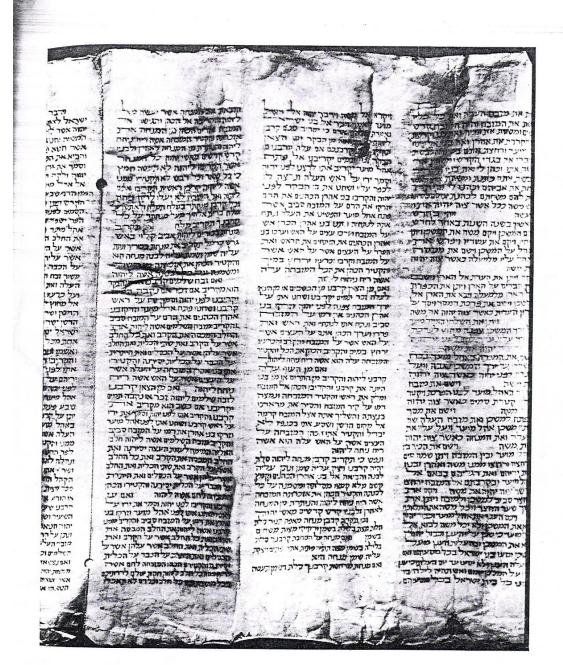

Stele from year 1489 erected in courtyard of Kaifeng Synagogue

Stele from year 1512 erected in courtyard of Kaifeng Synagogue

Part of Sefer Torah from Kaifeng

צראשונ בדא קלהיד את השמים ואת הארץ ההרץ הוכר והארץ חובר התו ברו והשך על פני תהום הוה אלהים מרהנית על פני תמים ויאמר אלהים יהי איר וירי אור ויריא אל הים את החשך ויקריא אלהים בין האור ויו ובון האור ויוו של היל אור וובן החשך קרא לולה ויהו ערב ויהו בקרד יום קרא לולה ויהו ערב ויהו בקרד יום אהר

והי רקיע בתוך הטים ווהי מברידי בין מים למום וועש אילהים את הרקיע ווברדי בון המים אשר מתרת לרקיע ובון המים אשרד מעיל לרקיע ווהי בן ויקרא אילהים לרקיע שמים ווהי ערב ויהי בקר יום שבי

ויאטר אלהים יקוו המים מתהת השמים אל מקום אחר ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקו המים ממוד המים קרא אלהים נייטוב ויאטר אלהים תרשא הארץ רשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשרד וויא ארך ויהי כן ותוצא הארץ רשא עשה מזריע הארץ ויהי כן ותוצא הארץ פרי אשר זרעו בו על למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יוב שלישי

虁

Ž.

ויאמר אלהים יהי מאריים ברקיע השמים להבריל בין היום ובין הלילה ומיו לאתת ולמוערים ולימים ושבים וריי למארת ברקיע רשמים לראיר על הארץ למאור את ברקיע רשמים לראיר על הארת הגדלים את המאור הגרל למושלת היום ואת המאור הקטן למושלת הלילה ואת הכוכבים וידבן אתם אלהים ברקיע רשמים להאיך עד הארץ ולמשל ביום ובלילה עלהבריל בין והאר ובין החשף ורא אלהים עי טוב ויהי ערב ויהן בקר יום רביעי

ויא, מקר יום וציפי ויא, מר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני דקיע. השמים ויברא, אלהים את התנינם הארלים ואת כל נפש אחזה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויכרך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים העוף יוב בארץ ויהי ערב ויהי בקרי יום המישי

ויאמר אלהים תוצא הארץ לפש חיה למינה בהמה ורמש וחייתו ארץ למינה ויהן כן ויעש אריים ארן דיית דארץ למינה ואת ב הברינה למינה ואר כל רמש הארמה למינה וירא אלהים ני טוב

ויאמר אל הים בעשה אדם בצלמנו כרמותני יורדו בדגת הום ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובגל הרמש הרמש על הארץ ויב-א אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ועקבה ברא אתם ויברך אתב אלהינ ויאמר להב אלתים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשת וררו בדגת הים ובעוף השמים ובנד חיה הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנר בתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פריי עץ זרע זרע ילנם יהיה לאכלק ולכל רית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש עש הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לא בלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשת והנת טוב מאר ויתי ערב ויהי בקר יוד הששי

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכלה אלהים ביום השביעי מלאנתו אשר עשי ושבת ביום השביעי מכל מלאנתו אשר שבת ויכרך אלחים את יום השביעי ויקרש אתו כי כו שבת מכל מלאנתו אשר בי"א אלרים לעשות

אלה תולדות השמום והארץ בהבראם ביוד עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיים השרה טרם יהיה בארץ וכל עשב השרה טרם יצמה כי לא המעיר יהוה אלרים על הארץ וארם אין לעבר את הארמה ואר יעלה מן הארץ והשקה את כל פין: הארמה חוצר יהוה אלהים את האדב עפרד מן מאדמה ויפה באפיו נשמת חיים זיהי האדם לנפש חיה ויטע יהור אלהום גן בערן מקרם וישב שב את הארם אשר יצר ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמר למראה וטוב למאכל ועץ החיים כתוך הגן ועץ הרעת טוב ורע ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשב יפרד והיה -לארבעה ראשים שב האחר פישון הוא הקבב את כל ארץ החוילה אשר שב הזהב וורם תארץ ההוא טוב שם הבדלה ואבן השהם ושם הנהר השני גיחון הוא הסבב את כל א-ץ כוש ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קרמת אשור והנהר הרביעי הוא פרים ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בהן ערן לעברה ולשמרה ויצו יהוה אכלהים על האדם לאמר מכרל עץ הגן אכל תאכר ומעץ הרעד טוב ורע בילא תאבר ממעו כי ביום אכשיך ממני מות תמות ויאמר ירות אלתים שא נוב ביורב באר לברו אעשר לו עור בנגרו

ואת כל עוף השנים וצים ב מה יקרא שי וכש אשר דר חיד, הוא שמו ויקרא רצרי. תבהמד ולעוף השמיד ולב ולארב לא ביא עזר כנאו אלרים תרדמה על הארב מצלעתיו ויכגר בשר תרת: את הצלע אשר לקה מן הו אל הארב ויאמר הארם זא מעצמי ובשר מבשרי לואי פיאיש לקרה זאת על נן ינ ואת אמו ורבק באשתו וריי שניהם ערומים הארם ואש ורנחש היה ערום מכל חית יהוה אלהים ואמר אל האשי אלהים לא תאכלו מכל עץ אל הנחש מפרי עץ הגן נאי אשר בתוך הגן אמר אלהים ולא תאעו בו כן תמתון ויאם האשה לא מות תמתון נייר אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם ידעי טוב ורע ותרא האשה נ וכי תאוה הוא לעינים ונהני יתקה מפריו ותאכל ותתן יב ויאכל ותפקחנה עיני שניה הם ויתפרו עלה תאנה ויעני וישמעו את קול יהוה אלריו לרוח היום ויתחבא הארם יי אלהים בתוך עץ הגן ניקר האדם ויאמר לו אינה ויאמר בגן ואירא ני עירם אנני הגיד לך כי עירם אתה רפי צויתיף לבלתי אכל מניבי א הארם האשה אשר נתתר עו מן העץ ואכל ויאמר יהוד אי יאת עשית ותאמר ראשי ואכל ויאמר יהוה אלהיב עשית זאת ארור אתר הית השרה על גחנך כל ימי תייך ואיבה אשית ביבן זרעך ובין זרעה הוא ישום

40 K + 1.0 = - 1. K +14. + 1. K.

אל האשר אמר הרכה ארב בעצב תלרי בנים ואל איש ינישל פך שמעת לקול אשתך ותאד צויתיך לאמר לא תאנה האדמר בעבורך בעצמון ת

תשופנו עקב

Part of Sefer Torah from Kaifeng

חצב שם מזבח הקרא לו אל אלהי ותנא דינה בק לא אפר לל אלו ליבדוב לייאית כבעות דאלין וויא אוון שנם בן חפור החוי נשים חשוף ניקו אתר וישלב אתר ויבנה והיבך נפשו ביינה בת יכוב ויאכם את תעורותם: כל לב הנער ייאפר שבב אול הפורד קבר לאפר כך לי אק מולדת חואת לאטר ויעקב שמע בי טלא אק יועל בתו ובניו היו את מקובה בשוריים ומחרש יעקב עד באב ויצא חמוריי אני שלב אל יעקב לרבר אתי ובעי יעקב באו מן חשרה בשמעם דינעם האנטים ויתר להב מאר בי נבורליין עשה בישראל לפנב את בת יעקב וב: לא יעשה וודבר חפור אכן לאפרד ייים בני חשקה בפשו בפוכב הנים נו אתר לו לאשה ומתחקנו ארכני בנקובה תקט לנו ואת בנקונו תקדי לכם ואתנו תשבו והארץ תחום לפנים שבו ודחרות והאחמו בה ויאמר שבב אל אביה ואל אחיה אנינא דייין בנינונג ואטר קאפרו אלי און דרט עלי פער פור יפון ישונה נשטרד תאפרו אלי וקנו לי אך הנעל לעשה ויענו בני יעום אין שכם ואין חמור אבין בפרפה וידיכיון אינויין ניפא איני יינה אחתם ניאפייו אוליים לא צוכל ייניעל היבה הוה הלקשו אחנו. לאיני אושר לי ערלי ני דיינון בעניים לע או בוצת נעות לכב עם קרייינו נפט ארשל לנף כדי וכדי ונייבען את בנכתן לכם ואת פנונתם נורה לנו דשבנו אתנו הרינו לעם מאר ואם לא תומפעו אלינו לרפורה! יילים את בען אולפן תשפו המום בעעי המיר ובעע שנה בן המון--ילג שמר הנער לעשות מרבריי פי הפץ בבק יעוב והוא נכבר סכל בירב אביו ויכא חפור ושפף בנז אל שערייי נייד וייברו של אנעי עייב לאפיייי האנשים האלה שלמש הג אונט וישבו בארץ ויכחה אכן ואאין פני, פתבך יחים לפנילג את בנולם נוכח לנו לנטיבואו נוצג נוט לרבשר בואת ואת לנו ראושה לשמן אקט לחיות לעד אחד בחמות לט כל ונוי כששר הם עמלים פקעום וקניעו וכל כופקן מים לני הני אר נאיתר ליתב חשבו איבע

ישראל פי שייות עם אלהים ועם שפור כי אם ישראל פי שייות עם אלהים ועם אנשים תוכל וישאל יעקב ויאפר בהידה נא טונך יאניר לפת זה קשאל לשניי ויברך אם שכ ייקרא יעקב שם המקום מעשל כי ראיויידי איליים פנם אל פנים ותנעל נפשי ויוכה לו השניש באשר עבר את סניאל והוב-קלע על ירכו על כו לא אמכלו בע שמו אין גיד הנטה אשר על כה מיד כריי דיים הזר כי נגע בנה ירך ינקב בגיד הינשת ויושא יעקב פיני וידא והנה כשו בא ועמו ארכע מאות איש זיהן איד כ הילרים על לאה ועל ראל זעל שיק השפחת ישם אל השפחת ואל ילדיתו ראשנה ואת לאם וילרום אחרעם ואת התד" ואת יוסף אחרנים ומוא עבר לסניהפד יישקת ארצה שבע פעמים ער גשקישי אחיו נירץ עשו לקראקו ויחבקהו ויפרל על צוארי וושההו ויבני ושא את ניני יירצ את תנשים ואת חילים ויאמר כי אלה לר ניאמר הילרים אשר חנוגלת: את עברך ותלשן השפחת הנה וידלדיהו המשקחון מנט גם לפת וילדית וישתדים אַרָּרְיִנְיִים יִיִּקְרְ וְרִיּדְיִי יִינְעָרְעָיִי יִינְעָרְ בְּיִּבְיִי בל מנותנת הנה אשר פגשתי ואמר ד'בצא הנפקע אדב ואפר עפו ש לירב איי יהי להאשר לר ואפר עקב אל נע אכד נא מנאתי הן בענד ולקרי מנחתי מיי בי נאל כן ראייתי פער בראיית פני אלמום ותרצון לה נא אות ברכודים עשר ובאת דף כי הנני אלתים יכי יש ط وط دووه ود دوم دادوه حدده ונלפר ואלפר לנצדף וואפר אלוו ארני יוע פי מילחים הכים והניאן והפקר עלית עלי וייפקע אם אחר ומתן כד תצאן ועבר נא אדנו לפט עבדו ואני אינטילה דאשי לרגל המלענד ששר לפט ילרגל הוריב עד ששר שנה של ארני שעודת וישמר עשו אניאה נא עפר פו העם אשרייין אים האפר לפה והאמנא זו בעיניי ארע דישב ביום חלות עשר לר שעירה וישתש נפע דכתה ייבו לו ביייד. לפקונהי עשה סכת על גן קרא שבר

תפקוב ספות יובא יעקב שד"בי עיר שכד אשר מארץ פנען בבאו מפרו ארד"ם זיהן ארך פני דוערים ייקן את היקריב השרא ששר נעוד שם אחל היקריב בני המור אני שכם" במאוד קשער

פישמעו אל חמור ואל שכל בנו כל יצוני שער עורו ושות כל וכר בל יצאי שער צורו ווצו ביום משלישי בתיונה במביב ויקיה שב בין יינים שמינון ולח מחם ייניי עובי איש הרכו ויבאו על העיר בעורין ויחראו כל זכר ואת חמור ואת שכנ בעו הרגו לפי תרב ויקחו שת פיעור מבית שבם ויצאן בני יעקב בנאו על בחללים ויבוו העיר אומר עפא ארותם את עמבת זמת בתרם ואיידי חברית ומק אשר בעיר ומק אשר בשית לקחו ומק כל חילם ומק ביי שפר ושת נשיתם שבו ויכני ואין כו משר בבית ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרונם מוני לרבעישני פשני משרץ בנענני ובפרים זאני מכי מלפר ולאדנו על וובוני ונטטרס אני נוט ויאקרו הכרונה יעשה אדיייני UKINA

A MAJE

(PAPI 11)

מחלעיף יען

Y ground

THE TOWNS

10 x 71705

raid areas Vitu area

en tu ja en tu ju

רארץ לע

הטוקרון אי בליונף ווא

of the term

ואפיו קרע

10× 1112

hy nayo

רחל ענד

Section 6

HA VARE

44 87 W

देश गंबर द

n anima

N 10721

כני יעקב י

in style

דוש מכר

the Such

لارد دروو

ישטע ימי

मन्दि १६३ वर्षेत्रस्य १६

inda 12

edu jehn

ובטביו, יילי

a giver pin

मंद्रा न्याप

iger rog

ande een mine een

ME STA

ויא יבלת ו

פונערניי

ארול ועל טעור על

WIN DEN

ניאטרי איליגיע عم مددد الد المراد داما الاسم יעם שם ועשר שם מוכח לאחיי רגרונה אליך בכרוון משני עשואוי ויא מדי ועקב אל ביקונאן אשר ענו כניין אינ אלוף הגניר אשר בינכנס ומעורתי שלים שליפו שפילונים ונוחות ונעלה ביון אפיל ומעשת שד מומח לעל הענה את ביום ערקי יותי כפרי פרייף אשר הלגע ויקנו אל יעוב את בול אכלים תנבר משל בידם ומים תנשות אשר באלניהן ייניםן אנט יעקב אפריים ראלה אישר עם שכם ויספי ויהי העת אלוניב על הערוך אשר סביפוקרה לא רצעו שמרו בנו יעלם ויבא יכיר אל לונה אשר בארש בנען הפן ביון אל היא וכל מעב אשר עמו ויבן שביי מובה ויקרא לשקום אל בית אשל כי עם נפלו אלון האירום בבית מפני אחז וקמק הכריד מינניית רבקה וקובר מתחק לפיק על תחק האליו ייקרא שמו אלון בכות made a markety of the big

Part of Sefer Torah from Kaifeng

CATALOGUE

HEBREW MANUSCRIPTS

UNIVERSITY LIBRARY, CAMBRIDGE.

BY

DR S. M. SCHILLER-SZINESSY.

VOLUME I.

CONTAINING

SECTION I. THE HOLY SCRIPTURES.
SECTION II. COMMENTARIES ON THE BIBLE.

Cambridge :

PRINTED FOR THE UNIVERSITY LIBRARY.

CAMBRIDGE WAREHOUSE, 17, PATERNOSTER ROW, LONDON.
DEIGITON, BELL AND CÔ, CAMBRIDGE,
F. A. BROCKHAUS, LEIPZIG.

1876.

CATALOGUE OF HEBREW MANUSCRIPTS. [No. 5.

No. 6.

A roll of 82 white roe-skins, 125 ft. $\times 1$ ft. 11 in.; 239 columns, 48-50 lines; square character, Chinese hand of the xviith century.

[תורת משה]

THE PENTATEUCH.

THE PENTATEUCH.

Genesis, col. 1; Exodus, col. 63; Leviticus, col. 114; Numbers, col. 143; Dutternomy, col. 196.

The skins are numbered on the back, by the original hand.

The character, although very inelegant, is of considerable interest, as it is an imitation of an ancient character rarely to be med with.

The whole MS, is the work of one man, who, however, must have written it from mere dictation; otherwise we could not account for the frequent and grievous blunders be commits in interchanging N with 7, N with 9, 7 mith 7, 9 with 7, 5 with 15 &c.?

This roll is a great curiosity, not only in the points in which it deviates from, but also in those it conforms to, a TIDIN 280, as will be seen from the following statement:

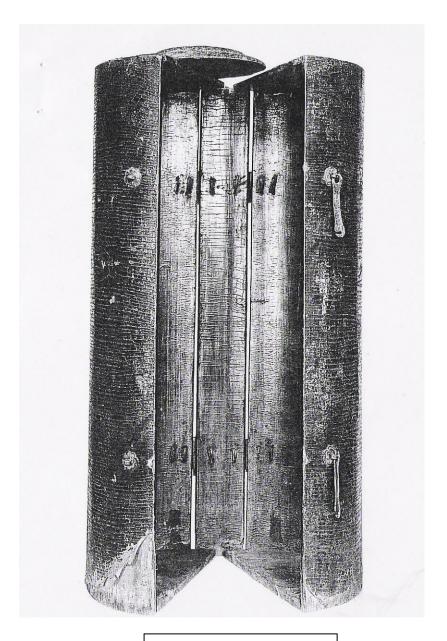
(1) The ordinary rules concorning the interval between NUTD and NUTD are entirely disregarded, the disregard extending even to that between book and book.

(2) On the other hand great care is taken that every column (the Sist and 238th, on which are the 7 and 1 of NUTD, naturally excepted) should commence with a fresh verse and that every column (the 1st, 52nd, 51st, 21sth and 220th excepted) should also commence with a 1, (See Excurs. I.)

(3) NUT 70 are placed at the beginning of a column, but of these the is "DUTD" (Gen. slix. 14), the U is DUED! (Deut. xvii. 18), and the D is NYDD (Deut. xvii. 18).

1 For instance: Gen. **Mii. 26, τυσω; xxx. 26 κυη; Ex. xii. 18, τυσ-νσ:; Num. vii. 14, πτον; Gen. xit. 12, νπ; xivii. 17, στονη; Gen. vit. 14, πτοπ; in which the π is written for π, which titself was a mintake for α. Σ. A complete list of these interchanges will be found in the MS notice of the present roll, preserved in the Library.

Extract from Cambridge University catalogue entry of Kaifeng Sefer Torah

Torah case from Kaifeng

נצלו פהוך ובעותחון רכל ביו-ישראל קכם אבוהון רבשמיבה יהי שלמה רבא מן שמיא וסייעוא פורקנא עליפון ועלנא ועל פים הריהון דושראל ואמרו אמן עושה שלום במרומיו וא ברחמיו יעשה שלום על מל ישראל: פרוך אפר ה אלהינו מלך העולם שחינו וקימנו והתי אנו לימן הזה: אמן מזמור שיר ליום טוב להודור

Part of Siddur manuscript from Kaifeng

אתר בהרתט מכל העמים ורציתה פנו מכל הלשונוים מלפינו לעבורתיה ושמה הגרו ורקרוש עלינוקר את ווחתן לנו יהוה אלהינו את יום יום ויזכרון הזה זכרון תרעה יים ויזכרון הזה זכרון תרעה בארבה זכר ליציאת מצרש ומפני חטיבינו. אלינו מארצנו ונתרחן מעל לרר אות להשתחות לפניף בית

Part of Siddur manuscript from Kaifeng Part of Rosh Hashanah mussaf amidah עישה שלום וג כל ישראל: לרור וג הללויה: אמר וג טוב לך: אין כאלהיט וג אמן ואמן: אין כאלהיט וג אמן ואמן:

> כפור מנחק ותש רחום וג

יונגריל וג רוממו וו

או פרשה אחרי מות וידבר יהוק

Part of Siddur manuscript from Kaifeng Part of index to Yom Kippur services סלח לגו אצינו כי־חסאני אחול לנו חלכנו כיפשענו כי אל נווב. וסלא אמה ברוך אתה יהוא חנין יחרבה לסלוח:אתו ריבנו וחאר לגאלנו כי אל גואל ואוק אתה ברוף אתר יהוה גואל ישרטל: יתי

רפאבן יביה אלהינו וגרפי הושיענו ונושעה

והעלה בפואה שלייתה לכל תחלואינו ביאל

רופי ורחתן אתה ברוך אתה יהוה הופא חולי

עמו ישראל אין ברכנו יהוא אלהינו

בכל מעשה ידינו וברך את שניעינו והו על

ומטר על פני הידיתה ושבע את העולם בולן

מברכות טובך ירוח פני תבל מעשר מתנות

Part of Siddur manuscript from Kaifeng part of weekday amidah

אומרים ימי חייף העולם לוה מל ימי חייף להפיא את ימות המשית: ברוף המלום שנה מנרה לישראל עמו ברוף הוא מנרה לישראל עמו ברוף הוא מנרה מורה את עמו ברוף הוא יצרה מורה אתף תכם ואתף רשע ואתף תם ואתף שאיצו

Part of Pesach Hagadah manuscript from Kaifeng

JEWISH INTELLIGENCE,

MONTHLY ACCOUNT OF THE PROCEEDINGS OF THE . .

London Society

FOR PROMOTING CHRISTIANITY AMONGST THE JEWS.

XIX.

JANUARY, 1853.

THE JEWS IN CHINA.

We have on a former occasion been enabled to lay before our readers many important particulars concerning the Jews in China, to whom a Mission of Inquiry was sent a short time since. (See "Jewish Intelligence" for May.

We have now before us a collection of MSS. which contain the prayers used by that remarkable remnant of the seed of Abraham.

It will be seen from the description we proceed to give, that the

ham.
It will be seen from the descrip-

It will be seen from the description we proceed to give, that the main features of the services held in the synagogue at Kac-Fung-Foo, correspond with those which are found to exist in other parts of the world.

This is, indeed, the most remarkable circumstance connected with the history of this extraordinary people. Although living in a remote part of the world, and so entirely secluded from their co-religionists, that some even doubted of their existence, they still not only preserved a distinct nationality, but also retained alvoc. XIX.

fourth benediction (hence it appears that the above first-day must always fall upon a Sunday). Instead of the word DYDADA, the slanderers, the word DYDADA, the slanderers is inserted for the restoration of Jerusetice to the checked for the same prayer for the fast day of the law is the same as that read by other Jews, and the TYDADA is inserted. The portion of the law is the same as that read by other Jews, and the TYDADA is inserted. The portion of the law is the same as that read by other Jews, and the TYDADA, the words are the polyto, or additional concluding prayer, which consists of DYDA, or additional concluding prayer, which consists of DYDA, or, "There is none fill to ure good." The portion of the law is the same as that read by other Jews, and the TYDADA is inserted. The portion of the law is the same as that read by other Jews, and the TYDADA is inserted. The portion of the law is the same as that read by other Jews, and the TYDADA is inserted. The portion of the law is the same as that read by other Jews, and the TYDADA is inserted. The portion of the law is the same as that read by the Sephardium prayers are very much the same usually live in that of JDADA or a blessing on those who are en-virginged in the study of the law, similar to that of JDADA or a blessing on those who are environed by the Sephardium. The other law is usually the Sephardium of the words are environed by th

No. II
Prayers for the Sabbath,
Morning Prayer commences with
a beautiful hymn on the wonders of creation, by one R.
Eleazar, cach verse terminating
with the words, rivil "DANE TITLE
TITLE TO THE WORLD TO THE T

No. IV.

Contains various prayers used upon Sabbath and Holy Days, as a Dyny, or, a benediction for hallowing the day. San Typy, a short prayer inserted in one of the eighteen general benedictions for the coming of the Messiah, and the restoration of Jerusalem. The same prayer is inserted in JUDIA IDAN PROPERTY IDAN OF THANKSIVING AND THANKSIVING THANKSIVING THANKSIVING THANKSIVING THANKSIVING AND THANKSIVING THANKSIVING THANKSIVING AND THANK

Extract from index of Kaifeng siddur manuscripts

The Jewish C hronicle

PUBLISHED WEEKLY.

במח בח'וקשה שוב "Trust to God, and do what is right." Psalms.

Vol. IX. No. 19.]

LONDON, 3rd of Adar A.M. 5618,-FEBRUARY 11, 1853

[FULL No. 358.

		co	NTE	NTS.	••		and)	
The Education Hebrew Prayer	rs juse:	by	oor o	ur par iewa, la	amount	cov	ty - ered	
at Kae-Fun	g-Foo	-	-			-	-	ih.
The Ancient J	ewish	Cor	greg	ation .	of Wor	ms	-	146
Review: Obs	ervati	ons	on	the D	isenses	of	the	
Teeth, etc.	-	-			-	-	-	147
Great Synago	cue. I	nke	's-pl	ace -	-	-	-	ib.
The Manchest	er He	brev	Ch	rities	-	-		ik.
Court of Char	cery		-	-			-	ib.
Zion's Inspire		se.	-	-	-	-	-	148

Sketches from the History of the Jews		_	149
Correspondence:-			
The Model Deed Question R. H. A		-	150
Foreign Intelligence:	9		
Paris—Holland — Switzerland — Turin— Italy—Verceil—Ivrée—Chieri— Frank	cforn-	on-	
the-Maine-Grand Duchy of Baden-	Vienn	a	•
Leipzig-Wiesbaden-Berlin	-	-	ib.
Miscellaneous	-	-	151

		O.	30,	DO	JAL I	TION.	-		-
			UNSTAMPED.				STAMPED.		
al -	-		-	0	10	6		16	6
early	-	-		0	5	6	0	9	0
erly	•	-	-	0	2	9	0	- 4	6
Copies		-		0	0	3	0	0	4
	PAY	ABLE	IN	AD	VAN	OE.		-1	

To those Foreign parts where an extra is charged at the Post Office, the amount of the same will be added to the original aubscription.

THE EDUCATION OF THE POOR OUR PARAMOUNT DUTY

By the fall of our first parents, death became the dire inheritance of erring man; but God, in his great mercy, revealing his will to man, and giving him his laws and commandments, bestowed on him also the boon grams and an accommendation of free-will, by which he is enabled to follow the good and avoid the evil.

By the possession of this heavenly function, the prince on his gilded throne, as well as the beggar on the rugged stone seat in his hovel, become alike amenable in the future state for their individual actions performed in this nother world.

It being thus admitted that man was born with and retains free-will, the question next arises, How is the mind of man to be brought fully to comprehend the duties entailed on him, in accordance with the position he occupies in society? For although the grave teaches the perfect equality and real fraternity of man at his latter end, nevertheless the well-being of society decrees that some shall be greater and others inferior in the social scale. For the poet truly says

Order is Heaven's first law; and, this confess'd, Some are, and must be, greater than the rest,

Thus some are hewers of wood and drawers of water: or, in other words, some belong to the working class, and have to gain a livelihood by the sweat of their brow, and ofttimes earn barely sufficient to supply themselves and children with the necessary food and raiment, and are totally deficient of the means of purchasing for their offspring the necessary instruction in relation to their religious and social duties; without which is it to be supposed that their free-will, which Providence has bestowed on them, can have full play, so that they may be really and morally responsible agents?

The labouring class being, in the majority of cases, unable to bestow on their children the blessings of education, it becomes the duty of the well-to-do and the wealthy to step in and act the part of "good Sammritans,"-by-raising, supporting, and endowing the requisite establishments, in which the children of the poor can receive those rudiments of instruction and education fitted to make them accountable beings, and good and faithful citizens of the world. This duty from the higher to the humbler classes has been acted on to a certain extent; hence the establishment of national schools, and among the number, the Jews Free School, in Bell-lane, Spitalfields.

In a former article (vide Jewish Chronicle, No. 355) we have drawn a true picture of what was the extent of education-or, rather, bastard education - received by the children of the poor some forty years since; and candour compels us to state, that whilst a most marked improvement has taken-place in the education imparted to the children of our poor, especially since the advent of our respected Chief Rabbi, all has not been done that ought to have been done to accelerate their onward intellectual, and consequent moral and religious progress. On whom, then, rests the fault-or rather, blame-in this matter? Certainly not on the managers or directors; assuredly not on the masters or teachers. the managers or directors; assured ynot on the masters or teachers. The latter instruct, as well as their limited number will permit, the children placed under their care; whilst the former employ as many instructors as the limited means placed at their disposal will admit of.

It has been-honestly stated, that we are not yet satisfied with the extent of education received by the children in the Jews' Free School; but we must as honestly admit that, with the means placed at their disposal, all parties interested have to the fullest extent performed their duty, both diligently, earnestly, and efficiently. Can it be expected that 800 or 1000 children, with but a scanty supply of room and teachers, will receive as full and complete a measure of instruction as 80 or 100

children baving a fall complement of instructors? Some may object to bestow on the children of the poor an education which they may consider above their station in life; but as in this highly-favoured land the road to preferment is open to all, whether rich or poor, so should educa tion—liberal education—be open and free to all, seeing that the governed of to-day may be the governors on the morrow.

Annua Half Y Quart Single

Let, then, the middle and the more wealthy classes act up to their duty as God's trustees on earth, by bestowing a portion of the goods of this world which their Maker has bestowed on them in aiding the committee of the Jews' Free School in their desire to extend the blessings of education among their poorer brethren; for with more money they will be enabled to employ more teachers, and instruct more children, numbers of whom are at present denied admittance to the school from want of the necessary funds.

May the London Tavern, on Thursday next, be converted into a temple of benevolence; may every one present, be he Jew or Christian, constitute himself a priest for officiating at the altar which will there and then be erected for the spread of education, enlightenment, and civilisation; let every one, present or absent, act up to their duty, give but a tithe of the goods which they possess of this world, and many a poor child, now sighing in want and in ignorance, will call down blessings the heads of those who act up to the words of Holy Writ, which

"The liberal soul shall be made fat: and he that watereth shall be watered also himself" (Prov. xi. 25).

HEBREW PRAYERS USED BY THE JEWS.

LATELY DISCOVERED AT KAE-FUNG-FOO

(Concluded from page 131.)

(Concluded from page 131.)

No. 9. ביטרות הואם a form of evening prayer for week day. Excepting some slight alterations, this is like that of the Sephardim.

No. 10. Prayer for the Sabbath upon which the new moon falls, שאת הואם אות הואם שהל בישרת הואם אות הואם שהל הואם הואם שהל ה

No. 13. Prayers for the Day of Atonement. The number of confessions which occur in the RDT by and DNDT by his considerably less—than, that of other Jews. There are also considerable alterations with reference to other forms of prayer.—The—portions of the law are the same as—among the Ashkenazim. It contains a prayer entitled the Evening Prayer, at the close of—the Atonement; but it is the same as—that used on a common week day. It contains, also, a list of the prayers for the Feast of Tabernacles, but only a few words from the beginning and end of each prayer are mentioned. Also a list of prayers for the Sabbath between two solemn festivals THIDT DIT DEW (between the-first and last days) of Tabernacles, of which only a few words are given. At the end a list is given of prayers for the common days between the two holidays (THIDT) DIT).

holidaya (יונים ליונים).
No. 14. The order of reading the law contains a prayer for the learned of the congregation, concluding with a supplication for the coming of the Redeemer:

יתי רצון סלפני אלהי השסים שיקים לנו רבותינו סנהיני דורנו את בניהם.ואת תלסידיתם בכל סקומות מושבותוהם אב-הרחסן יהי בשרם ובעורנו יציל אתחם האותנו מכל צדה וינון האנחה בשנותנו יבוא סבשר נר ישראל לא יכבה לעולם האמרו אמו-